

lige Udgifter, og kom til det Resultat, at der mindst var gaaet saa mange Penge med, som fra Statens Side var forudsat, at der skulde gaa med. Jeg forklarede, at da jeg havde meddelt dette i Finansudvalget, ønskede Finansudvalget yderligere Oplysninger, og at jeg øjeblikkelig enten den samme Dag eller Dagen efter fra Landbrugsministeriet — for ikke at blive misforstaaet af den højtærede Landbrugsminister maa jeg maaske hellere sige „Departementet“, det forstaar han sikkert bedre end, naar jeg siger Landbrugsministeriet — afsendte en Skrivelse til Husmandsforeningerne om Svar paa disse yderligere Spørgsmaal. Hvad Spørgsmaalene gik ud paa, er det mig i Øjeblikket, altsaa efter 2 Aars Forløb, umuligt at sige, men selvfølgelig gik de ud paa det, som Finansudvalget havde ønsket at faa oplyst. Ud over dette, der var foregaaet, og som jeg meddelte Tinget, havde jeg intet at tilføje indtil dette Tidspunkt.

Jeg gentager, at min Redegørelse den Gang tilfredsstillede alle Parter. Der var ingen, der gjorde nogen Bemærkning til denne Fremstilling, efter at jeg havde af-givet den. Sagen var vedblivende til Erklæring ude i Husmandsforeningerne. Nu vil man maaske sige, at det varede noget længe, inden der kom Svar fra Husmandsforeningerne, det skal jeg gerne indrømme, men som Forholdene den Gang laa, med de Kampe, som førtes ude i Husmandsforeningerne, og som det hele den Gang artede sig, maatte man sige sig selv, at det maaske var noget vanskeligt at faa Svar fra dem. Man var beskæftiget med mange andre Forhold, Formanden havde nedlagt sit Mandat tilligemed forskellige andre Bestillinger, der maatte en ny Ledelse i Spidsen, og den maatte have Tid — det ved jeg, at ogsaa den højtærede Landbrugsminister er enig med mig i — til at sætte sig ind i Forholdene. Som Sagen laa den Gang, laa den ogsaa, da jeg gik af som Minister, der var intet Svar kommen endnu fra Husmandsforeningerne paa disse Stridsspørgsmaal. Saa var det, at jeg — jeg antager, at det var i Begyndelsen af April — modtog et privat Brev fra Karl Hansen. Jeg skal ikke her kritisere Brevet eller dets Indhold, men det var et privat Brev, som Karl Hansen Dagen efter tilbagekaldte. At man vil bebrejde mig, at jeg ikke tog tilstrækkeligt Hensyn til dette Brev, turde dog maaske være noget ved Siden af. Forholdet er dette, at Karl Hansen øjeblikkeligt ønskede, at der ikke maatte tages Hensyn til dette Brev,

helst vilde han tage det tilbage; men til Trods for Brevets private Karakter og til Trods for Karl Hansens Ønske, kunde man, efter min Opfattelse, ikke helt se bort fra det. Brevet blev sendt til Husmandsforeningerne, for at de i Brevet omtalte Forhold kunde indlemmes mellem de Spørgsmaal, der tidligere vare sendte til Husmændene til Erklæring, og man maatte altsaa imødesee Svar paa disse Spørgsmaal samtidig med Svarene paa de andre. Dette som sagt mere private Brev kunde jeg naturligvis have set bort fra, eftersom man i et Ministerium ofte maa se bort fra, hvad private komme og meddele, naar det ikke sker officielt til Ministeriet. Men jeg gentager, at jeg gjorde det ikke; jeg lod Sagen gaa til Husmandsforeningerne til Erklæring, idet jeg altsaa maatte forudsætte, at samtidig med Svarene paa de andre Spørgsmaal, vilde der ogsaa komme Svar paa dette.

Jeg forstaar derfor overhovedet ikke, hvad det er, den højtærede Landbrugsminister bebrejder mig. Men jeg gentager, at jeg ved ikke, om det just er for Husmandsforeningernes Skyld, at den højtærede Minister har rejst denne Sag; jeg ved ikke, hvad hans Formaal er; for mig er det som sagt ganske ufatteligt. Jeg har ladet Sagen gaa sin regelmæssige Gang og ikke søgt at skjule noget, tværtimod; det kunde man maaske have sagt, hvis jeg havde lagt Karl Hansens Brev til Side, det, som findes optrykt som første Del — det andet Brev kender jeg ikke noget til, jeg ved ikke, hvor Landbrugsministeren har faaet det fra, han har i alt Fald ikke faaet det af mig. Det første Brev i Betænkningen har Landbrugsministeren derimod laant af mig, hver Gang han havde Brug derfor. Jeg tror, at han har laant det 3 Gange. Dette Brev har ikke været i min Besiddelse mere end de faa Timer, der laa imellem, at jeg fik det fra Karl Hansen, og til jeg sendte det ud til Husmandsforeningerne. Det laa saa hos Husmandsforeningerne, indtil den højtærede Landbrugsminister ønskede at faa det, og saa snart han havde udtalt Ønsket derom til mig, telefonerede eller skrev jeg, at saafremt dette Brev endnu fandtes i Behold, ønskede jeg det til Benyttelse for den nuværende højtærede Landbrugsminister. Saa har Ministeren haft det meste af Tiden, og da jeg en Gang krævede Brevet tilbage, fik jeg det kun en ganske kort Tid, thi efter den Scene, hvor den højtærede Landbrugsminister viftede med et Brev og truede min ærede Sidemand til højre (Zahle),